u nás

23. SRPNA 1959 — ZPRAVODAJ XXIX. JIRÁSKOVA HRONOVA

Čím se zesměšňoval a zmalicherňoval ochotník, to byla vždy osobní marnivost a ješitnost. Pochopíme ji sice u paní adjunktové nebo slečny důchodňové, jež chce být sama zvlášť viděna na jevišti v nových šatech — ale nic takového neomluvíme u komunistického ochotníka, jemuž společný cíl a jediná tendence má být vším: věc komunismu. JINDŘICH HONZL

Po třicáté do Hronova

Ještě nespadla opona za posledním představením XXIX. Jiráskova Hronova, a už myslíme na to, jak se známý se známým, neznámý s neznámým budou potkávat na hronovském náměstí za rok. Zase se zaplní řádka tříd hronovských škol ochotníky z jednotlivých krajů, zase ožijí schody Jiráskova divadla soubory, zase bude ovzduší nabito napětím před představeními. Těžko může už dneska někdo vzít ochotnické přehlídce rysy, které si letos vybojovala. Žádné velké oslavování, žádné definitivní soudy posvěcených, ale výměna názorů na umělecká díla, diskuse, plné cenných poučení, teoretických i praktických vývodů odborníků z profesionálních divadel i členů ochotnických souborů.

Těžko by dnes někdo obhájil názor, že by do Hronova měla přijít jen ta představení, která vynesla na povrch sebedokonaleji organizovaná soutěž. Den ze dne vyhrává taková koncepce Hronova, která myslí na obsah ochotnické práce a na její společenský dosah. To bylo hlediskem výběru letošního Hronova. Že se vždycky nepodařilo vybrat představení vysoké úrovně, představení dokonalého dopadu na diváka, v tom jsou čertova kopýtka dobrého úmyslu. Ale myslíme-li v této chvíli na třicátý Jiráskův Hronov, dvojnásobně jubilejní patnáctým výročím našeho osvobození a výročím pořádání Hronovů, není jiné cesty než letošní pokus opakovat, vybrat hry vysoké politické účinnosti, ale na rozdíl od letošního Hronova zajistit, aby tato politická účinnost nebyla často oslabována průměrnými inscenacemi. Měl by tedy XXX. jubilejní Jiráskův Hronov být už výrazem výsledků usnesení Sjezdu socialistické kultury. Měl by i prohloubit profesionálního i ochotnického divědomí společných ideových cílů vadla a v programu, společném programu, dokumentovat tuto jednotu vzornými ochotnickými i profesionálními představeními. Podaří-li se uskutečnit při této příležitosti další setkání s ochotníky ze zahraničí, podaří-li se zorganizovat hlavně zájezd divadelníků sovětských, bude to další přínos k cestě za Jiráskovými Hronovy jako socialistickou universitou ochotníků.

Ať nikdo neříká, že pro to nejsou v naší republice předpoklady. Hledejte na světě tak poučení chtivé, uměnímilovné lidi, jako žijí u nás, jako denně po dvanáct dnů zasedali v sále závodního klubu Šmeralových závodů, ve Slavii. Hledejte někde takový počet divadelních odborníků, jako se soustředil v Hronově na pomoc rychlejšímu vývoji ochotnického divadla. Vzpomeňte, jak už dnes v plamenné diskusi po představení hned tak neobstojí kdejaký falešný názor poznamenaný staroochotnickými manýrami. Ochotníci už dnes vědí také sami, kde je jejich místo, kde obrátit pozornost. Tak spontánně vyrostl požadavek zorganizování celostátní soutěže vesnických divadelních souborů. Tak týden po týdnu roste iniciativa poradních sborů v krajích a okresech, tak rok od roku roste vědomí společenského dosahu práce divadelních souborů, zkvalitňuje se repertoár, zvyšuje se umělecká úroveň jejich práce. Školení, poroty, instruktáže, dramaturgické semináře — to jsou stupně na cestě za dalšími úspěchy.

Jaká bude naše práce během roku, takový bude třicátý Jiráskův Hronov. Čím víc zahoří naše srdce při denní práci v souboru, v poradním sboru, tím jasnějším světlem zazáří naše jubilejní přehlídka. Tím větší pověst bude mít ve světě. Tím výraznějším bude příkladem do dalších let.

Přijedete z Hronova, přijdete do souboru a už prvními slovy o Hronově dvacátém devátém začnete připravovat Hronov třicátý. Kéž by ve vašem souboru bylo tak dělné ovzduší, jako přinesla letošní přehlídka, která i přes některé omyly byla významným krokem na cestě za socialistické ochotnické divadlo.

Pod tímto heslem vzhůru po třicáté do Hronova.

JIŘÍ VALENTA

Na rozlúčku s Hronovom

Rýchlo sa minuli plodné dni v Hronove. Ťažko sa lúčime s Mekkou ochotníctva. Hronov — symbol nepokoja, vrenia. Hronov nedal človeku oddychu, nútil nás premýšľať. A tento nepokoj, hľadanie, diskusie a kritika nás vedú k cieľu, ktorý žiari pred nami ako zlato zbavené nečistoty v žiari ohňa. I nás tento hronovský oheň rozpálil, rozleptal, očistil. V našich srdciach zažal veľkú vatru, ktorej nedáme zhasnúť. Jej svetlom ožiarime naše mestá a dediny. Vzburcujeme našich slovenských profesionálov, aby podľa vzoru českých profesionálnych umelcov aj oni pomáhali nášmu novému socialistickému divadlu.

FERO HERMAN

Hronovské poznámky vesnických režisérů

Na tabuli před divadlem isme se dovědáli, že nás je 1.612. A co soubory při OB, a co požárnické a sokolské? Když to takhle sečteme, pak nás, vesnických, je strašná přesila. Nicméně se nelekejte, na množství nehleďte! Vždyť my stejně tak brzy ještě Hronova nedobudeme. Proč?

*

U nás například je to tím, že nemáme pořádnou scénu. Když zde na Hronově čtu a slyším kolegy, jak soubory ZK mají někde dokonce i točnu, že vedení podniku je jim nakloněno, pak se přistihnuji při pocitu závisti. Řeknete, však máte dnes na vesnici svá JZD s kulturními fondy, leckde možná většími než ředitelské fondy (nedá se utajit, že kulturní fondy na okrese dosahují dnes až půl miliónů Kčs!). To je pravda, jenže zatím družstva o nás neříkají, že isme „jejich". Na tom slovíčku hodně záleží. A to my u nás máme ještě štěstí proti jiným, neboť naše družstvo nám už přispělo na zakoupení opony. Některá, možno říci většina družstev, však nedá ani korunu. Jenomže co není, může být a já isem přesvědčen, že bude. Až družstva překonají období konsolidace, až si začnou uvědomovat své poslání v kulturní výchově vesnice, pak se dočkáme i toho, že bude družstvo na svůj soubor hrdé. Lepší budoucnost vesnických ochotnických souborů je tedy přímo závislá na tak prozaické věci, jako je ekonomický rozvoj vesnice.

*

To my u nás máme celkem dobré jeviště, slušně technicky vybavené. Vybudovali isme si je brigádnicky. Já však soudím, že důležitější je jiná věc. Ochotníci se nedá dělat pod poklopem isolovanosti. V proudu všedního života a práce potřebuje, aby mu bylo jeho místo přiznáno. Jenomže u nás funkcionáři MNV se dívají na naši práci svrchu, neuznají čas a obětavost. Dávají nám jiné úkoly, funkce a říkají: „Vždyť děláš jen divadlo, to nic není." Když slyším na diskusích a na školeních zde v Hronově, jaký význam má divadlo a umění na utváření člověka a jeho myšlení, pak si myslím, že by tohle měli vědět nejen ochotníci, konečně oni to většinou vědí, měli by to však vědět právě ti neochotníci. Proto navrhuji, aby se konal také jeden Hronov pro takové funkcionáře NV, kteří na kulturu nedají. Bude musit ovšem být povinný, neboť právě oni nepřijdou ani na naše divadelní představení.

*

Podle mne je hlavní potíž jinde. Nám ide MNV na ruku, máme kde hrát, ale problém je, CO hrát. Nám v souboru je to celkem jasné. Prošel isem jako režisér školením, čtu divadelní tisk a máme v souboru snahu hrát dobré, hodnotné hry. Co je však platné, sál je naplněn jen tak napolo, ale při estrádičce nebo zábavě je natřásknuto. Z toho isme pochopili, že problém dramaturgie je pro vesnický soubor ponáklad složitější než u souborů v městě. Myslíte si už, že chce takhle potěvřít zadní dvířka všelijakým hráčům? Nikoliv. Cesta je jiná. V dramaturgickém plánu musí být obsaženo mnoho jiného než jen divadlo. Například péče o dobré proarámy oslav, recitace, zpěv, organizace družstevních zájezdů do profesionálních divadel, péče o hudební výchovu mládeže, ovlivňování práce s filmem atd. Jen takovým širokým a přitom jednotným kulturně výchovným plánem lze si vychovat náročnějšího diváka. Ptáte se, co dělá pak kulturní komise při MNV a jiné organizace? Nehraime si se slovy, to isme přece stále litiž lidé. Nám se tohle metoda vyplatila. Za několik let naší soustavné práce vychovali isme naše diváky tak, že při zájezdech do města nechtějí už na operetku, ale na něco pěkného. A co myslíte, není takový výsledek záslužou dobré kulturní práce souborů?

*

To u nás je pes zakopán docela jinde. Máme jeviště, máme i věčné publikum, protože máme v naší vesnici slavnou a starou ochotnickou tradici. Jenomže právě na ni neíčastěji doplácíme. Stačí slůvko, a ten či ona se urazí a nepřijde víc do zkoušky. Ta tradice spočívá totiž na radech a dožívá ještě v nevraživosti. Já pak místo režijního plánu, abych urovnával nesrovnalosti, mrzutosti, pomluvy apod. Na to, řeknu vám, aby byly laksepatří nervy. Ovšem jenom nervy nestačí. Když se člověk v klidu zamyslí, kdo jsou kořínky, z nichž buji plevel lidských vztahů, pak se podaří nahlédnout a vyčíst pod povrchem dnešního prosnu na vesnici, jak se kalné vody ustalují, jak se pozvolna, ale docela jistě mění život s člověkem. Vesnickému režisérovi tedy nestačí jen umět udělat dobré představení, on nejprve musí umět vytvořit dobrý kolektiv. Svým příkladem čestného, ušlechtilého, politicky uvědomělého člověka musí citlivou rukou utvářet krásné vztahy a radostné prostředí. Úspěšná ochotnická práce spočívá především na morálních základech. To je první předpoklad dobré práce režiséra.

*

Bohužel pro nedostatek místa musíme tuto podnětnou a zajímavou diskusi vesnických režisérů přerušit a přikročit k jejímu závěru. Ukázala, že každá vesnice a každý soubor mají své vlastní problémy proto nelze udělat jednotný závěr. Navrhujeme, aby místo toho byly na Hronově vyhlášeny dvě minuty ticha za ty kulturní komise při MNV a ONV, za ty metodiky a kulturní pracovníky, kteří spí, zatím co jejich úkolem je souborům pomáhat. To je totiž těžší, než problémy vesnických souborů vidět, formulovat a řešit obecně. (jal)

Přidat do kroku!

Pokud může mít člověk ve stavu úplné vyčerpanosti silné dojmy, jsou moje dojmy z letošního Hronova silné. (Zúčastnit se denně buď kroužků nebo schůzí předsednictva, diskuse a pak diskuse v plénu, školení, představení a besed, je činnost, která je málo v souladu s pravým účelem dovolené). Tyto silné dojmy pocházejí jen z menší části z představení. Za podnětná považuji „Trojané" a „Ukradený měsíc" — a to je málo. („Metelící" teprve uvidím.)

Ale za podnětné mám všechny diskuse. Tam skutečně byly většinou řečeny věci konkrétně zaměřené na práci ochotníků. Myslím, že úroveň byla o hodně vyšší než před dvěma lety, kdy jsem zde byl naposled. A přátelé ochotníci přijímali naše přátelské rady nyní již s větším pochopením. Ale stále se ještě vyskytují ti, kdož nechtějí pochopit, že na umění nelze mít různá hlediska, jedno absolutní a jedno relativní (s ohledem na podmínky tvorby). Jsou ještě soudruzi (ale je jich stále méně), kteří by byli spokojeni, kdyby jim člověk s přihlédnutím k různým polehčujícím okolnostem řekl (s příslušným poklepáním na rameno): Bylo to moc pěkné, jen tak dál. A jsou prý divadelníci, kteří ještě tak jednají. Ale vždyť je to nedůstojné! (pro obě strany). Jsem rád, že kolektiv odborníků, letos shromážděný na Hronově (a domnívám se, že byl početnější než kdykoli předtím), byl jiného ražení. Říkal pravdu, aniž by byl netaktní. Ukázal maximalistické cíle, aby dopomohl k maximalistickým výkonům.

Větší podnětnost bychom si přáli především v dramaturgii — větší důslednost v boji proti špatnému vkusu — a rychlejší tempo v dosahování důvěry k nám, profesionálům. Jsem rád, že jsem členem Realistického divadla Zdeňka Nejedlého v Praze, kolektivu, který jako celek měl nejkladnější poměr k lidové tvořivosti jako k pomocníku při převýchově člověka a jehož jednotliví členové od uměleckého ředitele k vlásenkáři na nesčetných besedách, instruktážích, přednáškami, v diskusích a účastí na zkouškách projevili svou snahu pomáhat ochotníkům v tom nejdůležitějším, v poctivé práci. Náš kolektiv jistě po letošním Hronově bude v této snaze pokračovat ještě důsledněji.

Jiráskův Hronov bude muset přidat do kroku. Šrámkův Písek je varovným (a užitečným) signálem, jak rychlých pokroků ej schopna lidová tvořivost bez konvencí, vybavená mladistvým elánem. Mám dojem, že si to uvědomujete a že se připravujete vykročit tímto směrem k příštímu jubilejnímu Hronovu, který by měl být přehlídkou toho nejpokrokovějšího, co dnes v československém divadelním ochotnictví máme.

V tomto úsilí vám přeje mnoho štěstí

VALTER TAUB,
člen RDZN a delegát Svazu čs. div. umělců na XXIX. JH.

Ochotníci smerom k dedine

Všetci účastníci Jiráskovho Hronova prijali s radosťou správu, že v budúcej sezóne bude celoštátna súťaž dedinských súborov. Uvedomujú si, že bez družstevnej dediny nesplníme veľké úlohy v poľnohospodárstve ani neuskutočníme kulturnú revolúciu, ako ju vytýčil Sjazd socialistickej kultúry. Samostatná súťaž dedinských súborov pomôže ďalej rozšíriť sieť týchto súborov a zvýši sa aj ich ideová a umelecká úroveň. Bude však potrebné, aby nadšenie za túto súťaž sa prostredníctvom účastníkov tohoročného Jiráskovho Hronova i prostredníctvom našich metodických zariadení prenieslo do práce všetkých súborov. Ochotníci by nemali čakať, kým vyjde súťažný poriadok, ale mali by sa už teraz pripravovať na súťaž, ale najmä vypracovávať repertoárové plány, tak ako si ich určili na celoštátnom dramaturgickom aktíve.

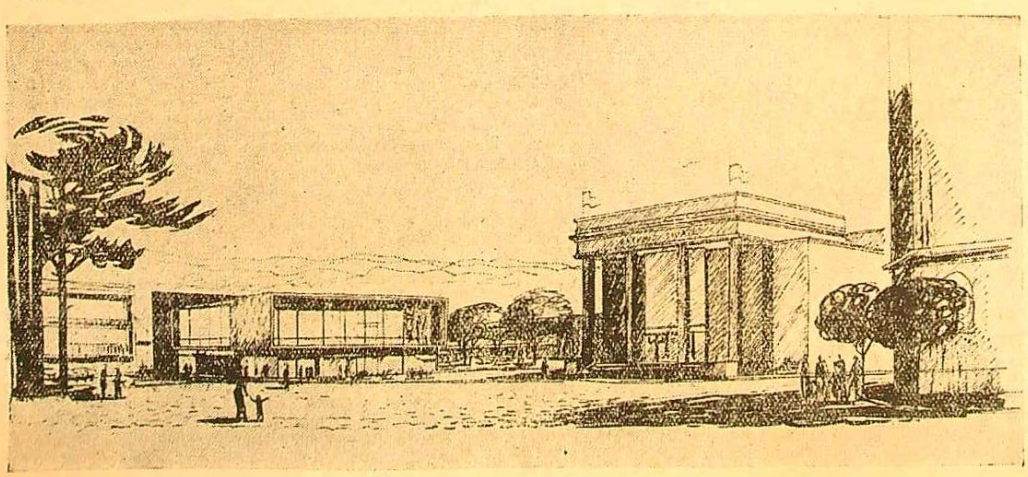

Na obrázku je náčrt toho, jak bude vypadat Jiráskovo divadlo a jeho nejbližší okolí snad už roku 1961. Vlevo od divadla vyroste budova závodního klubu n. p. MAJ. V ní bude vedle četných kluboven pro zájmové kroužky a jiných zařízení závodního klubu příslušenství, které dosavadní budova tak bolestně postrádá, např. šatny, umývárny a klosety, skladiště a dílny, prádelna, kotelna, uhelna. Bude tu dále loutková scéna a estrádní jeviště a rovněž to, co Hronovu chybí celý rok a v době pořádání Jiráskova Hronova zejména: společenský sál. V něm budou moci být diskuse, které se letos tísnily v nevhodném sále ZK Šmeralových závodů (Slavie).

Celá přístavba zaujme okrouhle 16.000 kubických metrů a náklad na ni bude spolu s adaptací dosavadní divadelní budovy činit přes 6,600.000 Kčs. Z této částky je zatím zajištěno prostřednictvím ROH přes 4 a půl miliónu Kčs. Hronovští občané uzavírají závazky na brigádnickou pomoc. Prozatím je sepsáno kolem 3.000 hodin.

Těmito úpravami učiní Jiráskovo divadlo v Hronově další krok k tomu, aby se i vnější podobou a technickým vybavením stalo doopravdy tím, čím ho všichni chceme mít — Národním divadlem ochotníků.

Z rezoluce účastníků celostátního dramaturgického aktivu

1. Budeme nadále zvyšovat podíl her, které nám pomáhají řešit současné problémy a ukazují radostné perspektivy budování socialismu.

2. Velkou pozornost věnujeme zejména práci souborů vesnických.

3. Zlepšíme úroveň představení pro děti a mládež a věnujeme velkou péči náboru mládeže do souborů. Budeme spolupracovat s organizátory divadelní části STM.

4. Budeme podporovat vytváření agitačních skupin při ochotnických souborech a rozvíjet malé jevištní formy. Přičiníme se, aby v každém okrese pracovala nejméně jedna vzorová skupina do konce r. 1959.

5. Zkvalitníme práci poradních sborů všech stupňů, zejména okresních, a jejich pozornost zaměříme k zakládání nových souborů, k pomoci souborům začínajícím, k zkvalitnění práce v porotách, v organizaci soutěží, přehlídek a festivalů, a zejména k zajištění úspěchu vesnický souborů.

6. Učiníme vše, aby se vzájemná spolupráce s profesionálními umělci a teoretickými pracovníky dále upevňovala a prohlubovala.

7. Jsme si vědomi, že naším předním úkolem je neustále prohlubovat své politické i odborné znalosti.

8. Pro svou práci žádáme o pomoc orgány společenských organizací, zejména ROH a ČSM, a Svaz čs. divadelních umělců. Dále žádáme MŠK a NV všech stupňů o urychlené vytváření personálních a technických předpokladů ke zkvalitnění metodicko-poradenské pomoci souborům zejména na okresech.

9. Navrhujeme rozšířit vliv ochotnických pracovníků na ediční plány Orbisu, Dilije, Slovenského vydavateľstva krásnej literatúry a Dilizy. Dále navrhujeme zřídit specializovanou prodejnu divadelní literatury v každém kraji.

Věrni odkazu Aloise Jiráska

K závěrečným aktům XXIX. Jiráskova Hronova patřila včerejší slavnostní pouť ke hrobu Aloise Jiráska. Včele průvodu šli od divadla pionýři a svazáci, kteří nesli věnce ministerstva školství a kultury, Zdeňka Nejedlého a polského divadelního souboru z Bielawy.

U hrobu promluvil za všechny účastníky JH předseda ústředního poradního sboru a hlavní redaktor Ochotnického divadla Jiří Beneš: „Naplněni hlubokou úctou k Mistrovu dílu, přistupujeme i ve dnech XXIX. Hronova k hrobu Aloise Jiráska .. Rádi jménem všech těch, jejichž vzpomínky mají v těchto dnech stejný směr — Hronov — slibujeme věrnost nejkrásnějším ideálům ochotnického divadla, věrnost odkazu Mistra Aloise Jiráska."

Zástupce souboru z Bielawy vzpomenul jménem polských ochotníků díla Jiráskova, které se stalo majetkem nejen českého národa, ale i mnoha národů jiných.

Zd. Svobodová jako Valka Lopatuchinová a M. Pelikán v úloze Madalího v rakovnické inscenaci Leonovovy Metelice. - (Na XXIX. JH hraje Madalího Zd. Jakubský.)

Nový běh dlouhodobého školení

Stroncino: (napřahuje zlověstnou dýku, připraven k vražedném skoku)

Šupajzna: K-K-Kdo to je?

Petarda: Diskutér z Jiráskova Hronova

20.000 mil pod mořem

Jiráskův Hronov je školou ochotníků. Budiž ji i v předmětů:

Úcta k práci člověka.

Cíl předmětu: Naučit se vážit si poctivé (i třeba neúspěšné) práce člověka, naučit si hledat klady v kritice (i třeba sebeostřejší).

Učební osnova

Úvod: Nadšení a houževnatost českého a slovenského ochotníka jsou nesmírné.

1. lekce: Nepochybuj předem o počtivém úmyslu a dobrém záměru.

2. lekce: Nositele chybného záměru je třeba přesvědčovat a ne hned zabíjet.

3. lekce: Nejde o to, kdo z nás je nejlepší, ale co by bylo nejlepší pro naši inscenaci i pro práci všech, kteří diskutujeme.

4. lekce: Diskuse v plénu nevytváří samospasitelné recepty, ale soubor podnětů pro tvořivé úvahy nejméně příštího Hronova (ale možná i pro celý život).

5. lekce: Profesionál podstupující martyrium Hronova není kat, ale starší (prosím, ne vždy fysicky) bratr, který má mladšího rád.

6. lekce: Diskuse v plénu nesmí sloužit k vyřizování osobních účtů.

Závěr: Dovršení kulturní socialistické revoluce je věcí nás všech, pevně spojených vzájemnou důvěrou a vědomím společného cíle.

Poznámka: Instruktáž lektorů probíhá denodenně za pochodu i na cestě výstavby naší velké budoucnosti.

Vlad. HALADA

Gottwaldovští se hlásí

Diskuse gottwaldovské delegace na JH jsou poznamenány touhou uplatnit dlouholeté zkušenosti, vyslovit svůj názor a přispět tak k dalšímu rozvoji a zvýšení úrovně ochotnického hnutí. S obtížemi bychom hledali člověka, který by si alespoň jedenkrát denně nahlas nepochválil tuto hronovskou vymoženost. Diskusní kroužky staly se skutečnou tribunou ochotníků a současně školou ochotnické praxe, zdrojem nového poznání a tříbení názorů. V kroužku Gottwaldovského kraje je tomu tak v plné míře. Scházejí se tu lidé v převážné většině si známí, dávno spřátelení, a bez ostychu svěřují si dojmy z hronovských představení. Účast profesionálních pracovníků poskytuje příležitost mnohému se přiučit, prověřit si náhledy, konfrontovat je v kolektivu a utřídit je do systému.

Organizace diskusních kroužků má však také svou stinnou stránku. Do vymezeného času nelze vtěsnat všechny problémy, které by delegáti chtěli prohovořit. Nespokojenost s touto skutečností je pak podtržena úrovní zasedání plénu, jehož debaty trpí často přehnanou odbornosti, někdy dokonce oficiálností a mění se občas v profesionální polemiku. Bylo by třeba, aby se základem diskusí v plénu staly odborné, především dramaturgické rozbory, jak tomu bylo při hodnocení představení Profesora Mamlocka.

Delegáti Gottwaldovského kraje se domnívají, že by bylo třeba omezit počet organizovaných akcí a věnovat více času těm, které účastníkům hronovské přehlídky dávají možnost aktivně se účastnit rozhovorů v co největší míře.

Dosavadní diskuse přinesly řadu kritických připomínek k umělecké úrovni odehrávaných představení. Právem. Úroveň některých z nich neodpovídá ústřed. přehlídce. Soubory jistě hrají, jak nejlépe dovedou. Příčina není tedy v nich. Ale zkoumání těchto příčin není již účelem této poznámky. Pořadatelé se jistě nad problémy, které přinesl letošní Hronov, zamyslí sami.

M. K.

VČERA

V 8 hodin ráno začal v jídelně n. p. TOS celostátní dramaturgický aktiv, na kterém úvodní referát měl Jiří Valenta, vedoucí divadelního a slovesného oddělení ÚDLT. Výsledkem aktivu byla rezoluce, kterou otiskujeme v dnešním čísle.

Odpoledne a večer zahrál v Jiráskově divadle soubor Tyl z Rakovníka Metelici Leonida Leonova.

V 18 hodin byl v parku u pramene koncert smyčcov. orchestru ZK MAJ a Jednoty.

V 17 hodin byla pouť ke hrobu Aloise Jiráska.

V NACHODĚ:

Ve 13 hodin byl na MNV uvítán divadelní soubor z Brandýsa.

V 15 hodin bylo představení Ukradený měsíc v podání souboru z Brandýsa.

V 16 hodin uvítali na MNV polský soubor z Bielawy.

DNES

V kroužcích a na plenární diskusi se ráno a dopoledne hovořilo o představení rakovnického souboru, který zahrál Leonovovu Metelici.

V 10.30 hod. byl na náměstí koncert.

Ve 13 hodin bude před Jiráskovým divadlem slavnostním uvítání Realistického divadla Zdeňka Nejedlého z Prahy, které sehraje odpoledne a večer vlastní dramatizaci Jiráskovy Filosofské historie.

Ve 20 hodin se promítají na náměstí diapositivy.

V NÁCHODĚ:

V 10 hodin byla v malém sále DO zahájena diskuse o představení Ukradeného měsíce a v klubovně DO beseda členů pracovního kolektivu s polským souborem.

V 18.30 hod. bude na náměstí koncert.

V 19.30 hod. bude v divadle slavnostní zakončení XXIX. Jiráskova Hronova. Závěrečný projev přednese náměstek ministra školství a kultury inž. Václav Pelišek. Po něm soubor Tyl zahraje Leonovovu Meteelici.

Odjezdy vlaků

SMĚR HRADEC KRÁLOVÉ — PRAHA

4.23 rychlík přímé spojení do Prahy
9.11 osobní v Týništi připojení na rychlík do Prahy
17.02 rychlík přímé spojení do Prahy (nejede v neděli)
18.03 rychlík přímé spojení do Prahy (jede jen v neděli)

SMĚR CHOCEŇ — BRNO — BRATISLAVA

5.11 v Chocni příj. 7.29 odj. R 8.24
R 10.53
Brno příj. 10.51
Bratislava příj. 15.59

13.14 v Chocni příj. 15.41 odj. R 16.15
Brno příj. 18.40
Bratislava příj. 21.05

22.21 v Chocni příj. 0.24 odj. R 1.47
Brno příj. 4.00
Bratislava příj. 6.38

SMĚR CHOCEŇ - OSTRAVA - SLOVENSKO

5.11 Choceň příj. 7.29 odj. R 8.24
Ostrava příj. 12.31
rychlík přípoj Púchov - Žilina - Košice

13.14 Choceň příj. 15.41 odj. R 16.26
Ostrava příj. 20.44
Ostrava - Bohumín - Vrútky - Zvolen

15.55 Choceň příj. 18.03 odj. R 19.13
Hranice - Púchov - Žilina - Košice

18.50 Choceň příj. 20.58 odj. R 21.05
Ostrava - Žilina - B. Bystrica - Plešivec

Z Náchoda odj. 21.50 přestup Václavice
Choceň příj. 23.35 odj. R 23.42

Autobusové spojení

HRONOV — PRAHA

Hronov odjezd z náměstí 5.20 6.10*
Praha příjezd 10.37 10.20*
* jede jen v prac. dny

NÁCHOD — PRAHA

Náchod nádraží odj. 15.50** 17.30*
Praha příj. 19.45** 21.25*
* jezdí jen v neděli
** jezdí pondělí až pátek

Hoblinky - Hoblinky - Hoblinky - Hoblinky

Když se jeden zkušený návštěvník Hronova dověděl, že v příští sezóně bude vypsána celostátní soutěž pro vesnické soubory: „To jsem zvědav, jestli napřesrok přijede Máj na JH jako soubor JZD Praha nebo JZD Vršovice".

V referátu na včerejším celostátním aktivu o dramaturgii Jiří Valenta prohlásil, že v USA nejsou žádné ochotnické soubory. „Tam se tedy odstěhuju," prohlásila vedoucí jedné krajské poradny LUT, na letošním JH zavalená mnoha povinnostmi. „Jenže, má milá, to tam tedy také nejsou žádné krajské poradny LUT", upozornil ji soustolovník. „To nevadí, vždyť se mohu taky živit poctivě", usadila ho dívka.

Po informaci, že na AMU bude teď zavedeno také dálkové školení, povzdechl si jeden zneuznaný ochotník: „No, kdyby mě vyškolili na Högra, tak bych se tam snad dal taky zapsat."

Pravil diskutér na celostátním dramaturgickém aktivu: „Antonín Pavlín dobře věděl, proč v 1. dějství Zelených pustin začal s citovými problémy. Ono se potom to ostatní lépe spolkne."

Na témže aktivu nás poučil zástupce Dilije: „Nedejte se mýlit tím, co je v novinách. Oznámí tam např., že František Hrubín napsal hru Křišťálová noc. Vy čekáte, že ji rozmnožíme ale on zatím existuje jenom titul. Co tedy máme množit?" — Dilije (podle V. Tauba) má s divadelním brakem společné jen to, že ho vydává, ale nehraje. — K zvroucnění vztahů mezi tímto podnikem a ochotnictvem jistě přispělo upřímné ujištění dr. Horáčka: „Nejsme tak špatní, jak si myslíte."

Až náš hlavní redaktor pojede zítra z Hronova domů, řekne: „To jsem zvědav, zdali i na XXX. JH bude zachována tradice, která se pěstuje už mnoho let. Podle ní se v závěrečném hodnocení vždycky objeví konstatování, že JH měl příliš bohatý program. Příští rok je potom tento program ještě přeplněnější."

A ještě jedna závěrečná hoblinka:
Nejsem mezi ochotníky nerad,
že to však už letos skončí Semrád.

Zpravodaj XXIX. Jiráskova Hronova U NÁS vychází denně ve 14 hodin. Vydává jej přípravný výbor XXIX. JH, řídí redakční rada. Redigují Jiří Pober (hlavní redaktor), Martin Jančuška a Helena Červená s kruhem spolupracovníků. Výtvarná spolupráce František Koubek. Technický redaktor Pavel Kopecký. Redakce je v učňovské škole, Čapkova ul. 123, telefon Hronov 104. Tiskne Jiskra, národní podnik, provozovna Hronov. N 108479
Cena jednoho čísla Kčs 0,50.